

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν ζωήν ἡμῶν ὄψιν καί υπό του Ολοκρινικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ		
Ἐτήσια . . . . . 80. 8.—	Ἐτήσια . . . . . 100. 10.—	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879	Μα τῶν Πρακτικῶν Ἐσπερ. λ. 10. Ἐσπερ. λ. 15. Φόλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50		
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος . . . . . 3.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ἂν συνδρομαὶ ἀρχίζονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	Ὁδὸς Ἐρμούδου ἀρ. 86, παρὰ τὸ Βασιλειον.
Περίοδος Β'. — Τόμος 24ος		Ἐν Ἀθήναις, 17 Ἰουνίου 1917	Ἔτος 39ον. — Ἀριθ. 29

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυστηριώδημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'. (Συνέχεια)

Οἱ κάτοικοι λοιπὸν τῆς στερεᾶς, ὑγιεινῆς καὶ σίγουρης αὐτῆς κατοικίας δὲν μπορούσαν παρα να εἶνε κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὸ ἔργο τους.

Ἀπὸ τὰ παράθυρά της, τὰ βλέμματά τους ἀπλώνονταν ἐν ἀπέραντο ὄριζοντα, τοῦ τὸν ἔκλειναν ἀπὸ ἐδῶ τὰ δύο ἀκρωτήρια τῆς Σιαγκῆνος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ Ἀητοῦνχι. Ὁλόκληρος ὁ ἔρμος τῆς Ἐνώσεως ἦταν μπροστά τους, θεὰ ὠραία καὶ μεγαλοπρεπῆς. Κι' ὁ Πέγκροφ δὲν ἔπαυε να τὴν ἐκθειάζῃ.

— Να τί θὰ πῆ, ἔλεγε, να κάθεται κανεὶς ψηλά. Γιατί τὸ σπῆτι μας εἶνε σωστὸς οὐρανοξύστης. Καὶ ἡ κατοικία μας βρίσκεται στὸ ἕγχοο πάτωμα, κάτω ἀπ' τὴ σοφίτα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

Ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν. — Τὸ πρόβλημα τῆς ἐνδυμασίας. — Κυνήγι φραγῶν. — Κατασκευὴ ἀπομαατέων. — Ἐργασίαι ἐπὶ ἐσωτερικῷ τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. — Ἐπίσκεψις ἐπὶ ἀεροδρομίου. — Τὴ βρῖσκει ὁ Χάρμπροφ ἐπὶ τὴν τόση του.

Ἡ ἐποχὴ τῶν βροχῶν ἀρχισ τὸν Ἰούνιο, ποὺ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸν Δεκεμβρίου τοῦ δικοῦ μας ἡμισφαιρίου. Ἡ μπόρες, ἡ νεροποντὴ, διαδέχοντο ἡ μιὰ τὴν ἄλλη ἀκατάπαντα. Ἀλλὰ οἱ κάτοικοι τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ, καλὰ προσταλαγμένοι, δὲν ἐφοβοῦντο τίποτα. Θὲν θάταν βέβαια τὸ ἴδιο, ἀν ἔμεναν ἀκόμα στὰ Καμίνια. Ἐκτὸς τῶν βροχῶν, τὴν παλιὰ κατοικία, τὴ

ρα τὸν χειμῶνα, τὴν ἔπιανε κι' ἡ θάλασσα. Μάλιστα ὁ Κύρος Σμιθ ἔλαβε κάποια μέτρα, γιὰ να προσταλάξῃ τὸ σιδηρουργεῖο καὶ τοὺς φούρνους, ποὺ ἦταν στὰ Καμίνια. Ὁ Ἰούνιος ὅλος ἐχρησιμοποιεῖται ἐν διάφορες ἐργασίαι, χωρὶς να παραμεληθῇ οὐτὲ τὸ κυνήγι, οὐτὲ τὸ ψάρεμα, ὡστε ἡ ἀπόθῃκη τῶν τροφίμων να εἶνε πάντα γεμάτη. Ὁ Πέγκροφ ἐλογάριαζε, ἐπὶ πρώτη εὐκαιρία, να στήσῃ παγίδες γιὰ τὰ γρίμια.

Ἡρὸς τὸ παρὸν ἔκαμε δίχτυα καὶ ἔθωβες γιὰ τὸ κονικλατροφεῖο. Ἐποὶ καθεμέρα εἶχαν κουνέλια κι' ὁ Ναθ δὲν ἐπρόφθανε να παστῶνῃ ἢ να καπνίξῃ κρέατα καὶ να κάνει ὠραιότατες γονοσέρβες.

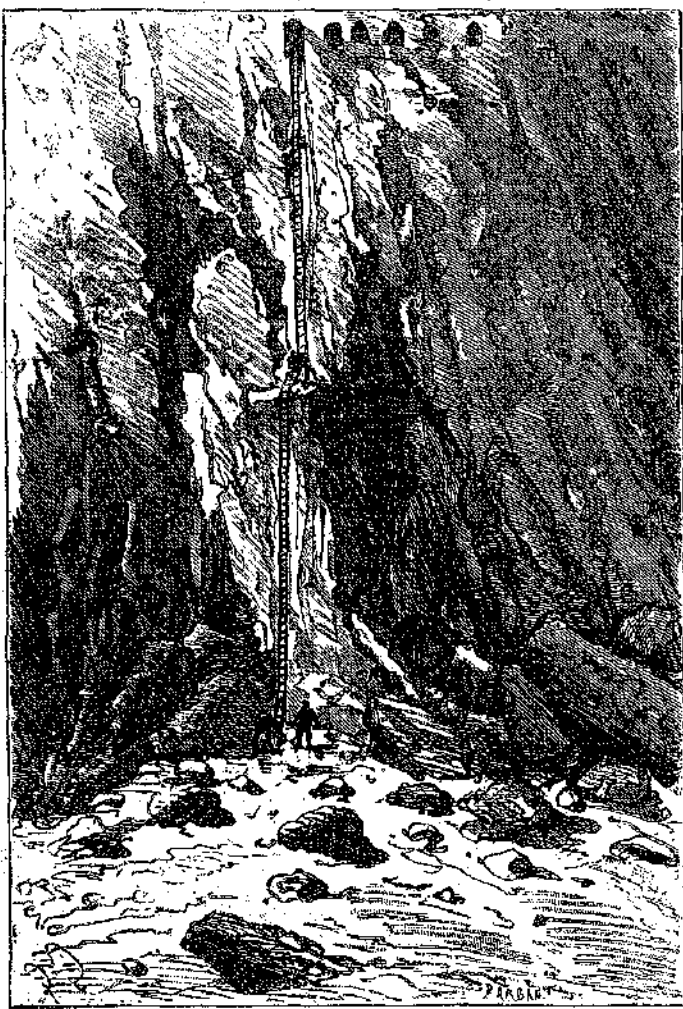
Τὸ πρόβλημα τῆς ἐνδυμασίας ἐσυζητεῖτο τώρα σοβαρά. Οἱ ἄποικοι δὲν εἶχαν ἄλλα ρούχα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ φοροῦσαν ὅταν τὸ ἀερόστατο τοῦς ἔριξε στὸ νησί.

Ἦταν στερεὰ καὶ ζεστά, τὰ ἐπρόσεχαν πολὺ, καθὼς καὶ τὰ ἐσώφρουγά τους, τὰ διατηροῦσαν καθαρότατα, ἀλλὰ καὶ ἐποὶ, μιὰ μέρα, καὶ πολὺ γρήγορα ἔπρεπε να τάντικαταστήσουν. Ἐπειτα, ἀν ὁ χειμῶνας θάταν ὀδυμῆς, οἱ ἄποικοι θὰ ἐκρίωναν μ' ἐκεῖνα μόνον τὰ ρούχα.

Ἀλλὰ ἐποὶ γι' αὐτὸ, ἡ ἐφευρετικότης τοῦ Κύρου Σμιθ δὲν μπορούσε να κάμῃ τίποτα. Ἐπρεπε να περάσουν τὸν χειμῶνά τους ὅπως-ὅπως, χωρὶς να μουρμουρίζουν. Ἀρκετὸ ἦταν ποὺ πῆραν τὰ μέτρα τους, γιὰ να ἔχουν καλὴ στέγη καὶ φωτιά. Μόνον τὴν ἀνοιξὴ θὰ μπορούσαν να κυνηγήσουν τὰ γριόκαττινα ἐκεῖνα, ποὺ εἶχαν ἰδῆ ἀπάνω στὸν Φραγκλίνο, να πάρουν τὸ μαλλί τους καὶ να κάνουν ζεστά καὶ στερεὰ ὑφάσματα. Δὲν θάταν βέβαια πολὺ εὐκόλο, ἀλλὰ θὰ τὰ κατὰφερναν καὶ σὺν ὑφαντουργοῖ.

— Γιὰ τὴν ὠρα, ἔλεγε ὁ Πέγκροφ, ὡς ζεσταίνωμαστε ἐπὶ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ἦσάνι ἔχουμε, ἔξλα ἔχουμε, ὡς κάνουμε λοιπὸν ψητὰ τὰ κορμιά μας.

— Ἐπειτα ἡ νῆσος Λίγκολν, ἀποκρίθηκε ὁ Ρεδσὼν Σπίλεττ, δὲν εἶνε πολὺ ψηλά καὶ πιθανὸν οἱ χειμῶνες τῆς να μὴν εἶνε τόσο ὀδυμῆς. Δὲν

— Να τί θὰ πῆ να κάθεται κανεὶς ψηλά!.. (Σελ. 229, στ. α'.)

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

[Μυθιστόρημα υπό MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

Και μιλώντας έτσι, ο μικρός έδειχνε στον Πετράκη μια μεγάλη φορτηγίδα (μαουίνα), που πολλοί άνθρωποι την κινούσαν με μακρὰ ξύλινα καμάκια. Στο κατάστρωμα, μία χοντρή, γερή γυναίκα τους εκύτταζε που έδούλευαν και κρατούσε στη μασχάλη μερικά άσπρόρρουχα, που έσκοπευε βέβαια να τὰ πλύνη.

— Νά, έπρόσθεσε ο μικρός, εκείνη ή γυναίκα που βλέπετε, είναι ή μητέρα μου.

— Και πώς σε λένε;
— Αντώνη.
— Αντώνη μονάχα;
— Ναι, Αντώνη και Αντωνάκη.

Μά τι, δεν σάρει; Μήπως τυχόν έσύ ονομάζεσαι Μαρκήσιος Μελανοδάχτυλος;

Ντροπιασμένος, ο Πετράκης εκύτταζε τὰ μαθητικά του χέρια, όπου πραγματικώς ύπηρχαν ακόμη μερικές μελανιές, και τὰ εκρυψε κάτω από την πλευρίνα του.

— Έπειτα ρώτησε:
— Και μένετε στο λιμένα της Χάρης;

— Όχι δά!.. Τί θά έχρησιμευε ένα πλοίο, αν ήταν να μένη πάντα στο λιμένα!.. Φορτώνουμε έμπορεύματα, για να φύγουμε... Αυτή ή τή φορά, σάνκους άλευρι... Και ξέρεις, δεν φεύγουμε ποτέ μονάχοι μας. Αυό - δύο, τρεις - τρεις, καμμιά φορά και τέσσερες μαουίνες, δεμένες ή μία ζοπίσω στην άλλη, σέρνονται από ένα ρομουλκά!.. Άνεβαίνουμε έτσι δλο, τὸ Σηκουάνα, σταματούμε στη Ρουένη, πολλές φορές και 'ς άλλες πόλεις... κ' έπειτα φθάνουμε στο Παρίσι.

— Στο Παρίσι!.. Πηγαίνετε και στο Παρίσι;

— Έννοείται!.. Δεν είναι δά κανένα πράμμα εκπληκτικό! Γιατί γουρλώνεις έτσι τὰ μάτια σου, σά να κούς παραμύθι;

— Άχ, Αντώνη!.. Αντωνάκη μου! Πάρε με και μένα στη μαουίνα σου!.. Νάξερεις τί έπιθυμία έχω να πάω στο Παρίσι!.. Ο πατέρας μου μένει έ-

κει, Αντώνη, κ' έχω να τον ιδώ χρόνια! χρόνια!.. Νάξερεις... τί δυστυχισμένο παιδί πού είμαι!

Και τον πήραν τὰ κλάμματα, καθώς μιλούσε έτσι. Έκλαιγε από λύπη, αλλά κί' από τον φλογερὸ πόθο που τον κυρίευσε όλόκληρο, μόλις είδε ότι δεν ήταν και τόσο αδύνατα να πάη στο Παρίσι. Νά, φθάνει να βελε αυτό το παιδί!.. Σκούπησε μ' άνοπομονησία τὰ δάκρυά του και τὸ εἶπε:

— Αντώνη! πάρε με μαζί σου, σε παρακαλώ, σὲ ίκετεύω!

— Άσυνειθιστος σε τέτοιες διαχύσεις, ο μικρός τον κύτταζε με άπορία.

— Έγώ... μακάρι!.. Θάγα καλή συντροφιά στο ταξίδι. Δεν ξέρω όμως αν θά θελήσουν οι γονεῖς μου.

— Μά... αν μ' εκρυβες; αν μ' εβαζες στ' άμπάρι, ανάμεσα στα σακιά με τάλειρι;

— Χμ!.. λιγάκι δύσκολο να μὴ σε ιδούν οι γονεῖς μου. Εἶσαι δρατός, ξέρεις, και με γυμνὸ οφθαλμό... Έπειτα, και να σ' εκρυβα; Πάντα, μιά φορά, θαναγκάζουσιν να παρουσιασθῆς. Και τί θά τραβούσα τότε εγώ;

— Αν σ' ε-πλήρωνα, Αντώνη; Αν σουδίνα λεπτά;

— Μά έχεις λεπτά;

— Άκου!

Κί' ο Πετράκης κουνούνησε στην τσέπη του τὰ νομίσματα του κουμαρα του.

— Δεκάρες θά εἶνε, έκαμε ο μικρός με δυσπιστία.

— Όχι, Αντώνη! εἶνε φράγκα!

— Για, να τὰ ιδούμε λοιπόν.

— Ο Πετράκης εβγαλε από την τσέπη του μιά χούφτα άσημένια φράγκα. Τὰ ματακια του Αντώνη άστραφαν.

— Πόσα μὸς δίνεις άπ' αυτά; ρώτησε.

— Στην αρχή δύο. Έστερα βλέπουμε.

— Ο μικρός σκέρθηκε λίγες στιγμές. Κί' έπειτα, μ' έξαρνηκή άπόφασι, εἶπε:

— Άκουσε. Τώρα θάλθης μαζί μου. Θά πὸ στους γονεῖς μου πὸς εἶσαι φίλος μου και πὸς θέλω να σου δείξω τὸ πλοίο μας. Θά σε κρύψω ανάμεσα στα τσουβάλια. Εκείνοι θά νομίσουν πὸς βγήκες έξω, κάποια στιγμή που δεν έβλεπαν. Κί' άμα ξεκινήσουμε πιά και

μπούμε στο Σηκουάνα, δεν θά μπορούσιν βέβαια να σάρεισιν στο δρομό! Έ; έ;..

Κί' ο Αντωνάκης έβαλε τὰ γέλια, για την έξυπνάδα που εἶπε. Ο Πετράκης έπεδοκίμαζε με κουνήματα το κεφαλιού. Να τί εύκολο που ήταν να φθάση στο Παρίσι! Έξέματα;

— Σύμφωνοι! εἶπε.

— Ωραία! έκαμε ο Αντωνάκης. Δός μου τώρα τὰ δύο φράγκα.

— Όρίστε!

Και δύο νομίσματα έπέρασαν από τή μιά τσέπη στην άλλη.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΙΗ'. — ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

[Διάλεξις του κ. Θ. Βελιανή]

Ο Γεράσιμος Μαρκοράς; γεννήθη τὸ 1826 εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ἀπὸ εὐγενῆ καὶ μουσικοφιλοκροναϊκῆν οἰκογένειαν. Ο πατέρας του Γεώργιος καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του Σπυλιανός ἦσαν ἐπίσης ποιηταί. Νεώτατος μετέβη εἰς τὴν Κέρκυραν, ὅπου ἐτελεύτησε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα. Κατόπιν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐσπούδασε τὰ νομικά. Ἄλλ' οὐδέποτε ἐξήσχασε τὴν ἐπιστήμην του, οὗτε ἄλλην ἐργασίαν ἔκαμε, οὗτε εἰς τὰ πολιτικά ἀνεμίχθη, οὗτε ἐδημοσιογράφησεν. Διήλθε τὸν βίον του διὸν ἡσυχίας, εἰς τὴν Κέρκυραν, καλλιεργῶν τὴν ποίησιν καὶ τὰ κτήματά του. Ἦτο φίλος τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ ὁποῦ ἀνεβίβη καὶ ὁ ἀξιότιμος μαθητής. Ἄβηθη τιμώμενος τὸ 1903.

Τὸ σημαντικώτερον ποίημα τοῦ Μαρκορά εἶνε τὸ ἐπικὸν «Ὀρκος», ἐκείσθιον τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως, μετ' ἐπισημνῶν καὶ τέχνης γραμμένον. Ἐργαζοὺς καὶ κληθὸς ἄλλων λυρικοῦ, θαυμασίων. Τὰ ἔλεγεα του προπάντων εἶνε ἀριστουργήματα, καὶ κάποιον του εἰς τὸν θάνατον νεαρῆς κόρης θεωρεῖται ἀπὸ τὰ ὀραϊότερα ποῦ ἐγράφησαν ποτὲ. Ἐν γένει ὁ Γεράσιμος Μαρκοράς εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐξόχους Ἑλληνας ποιητάς.

Ο Σναφιάς.

Βαρεῖα κοιμάται ὁ γέροντας Ἀυτός που καθεμεῖρα Ἐβένει 'ς ἀκοπή δουλειά Πρὸτου λαλήσουν τὰ πουλιά Στὸν ἤσυχον ἀέρα.

Βαρεῖα κοιμάται σήμερα Κ' ἡ δικοπή του μνησκει Ριγμένη ἀκόμα στην αἰλή, Ὅπου, σαστίζοντας, ἀγγή Τ' ἀβέβαιο φῶς τὴ βροίκε.

Τὸ κάκου ἀποχαϊρέτησαν Τῆς χωραγῆς τὸ χροῖμα Ὅλας τοῦ κῆπου ἡ φωλιές. Μὴν ὀνειρεῖται; Για ἰδὲς, Γελαίει τὰχὸ του στόμα.

Δὲν θά ξεπνήση, ἀλλοίμονο! Για τὸ φτωχὸ ἀσπρομάλλη, Πόσοκαμε κάμπος και βουνά, Δυὸ πῆγες τόπο μοναχά.

Τώρα θά σκαψουν ἄλλοι. Θαρροῖς ὅπου ἀναπαύωντας Τὴ σκεφρωμένη ἀγγή, Λαλήματ' ἄλλα καρτεροῖ Νά χωρεθῆσουν μίαν ἀγγή Που φῶς αἰώνια θάχη!

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ, ΑΛΛΑ ΠΟΛΥΞΕΟΔΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ο κ. Πιθηκίδης έσκόπευε πὸς πολλοὺ να κόψη αὐτὸ τὸ δένδρο, ποὺ ἦταν στὴ μέση ἐνὸς δρομίσκου τοῦ κῆπου του και τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Σήμερα λοιπὸν καταπίσθησε μ' αὐτὴ τὴν ἐργασία, ἀλλὰ

τις μ' αὐτὸ τὰ λουλούδια τοῦ κῆπου. Τὸ νερὸ ἔτρεχε ἀπὸ τῆς τουπίτσας, ποὺ εἶχε τὸ καπέλλο, για ναερίζεται τὸ κεφάλι τοῦ κατοχοῦ του. — Έλα τώρα, να ξεκουρα-

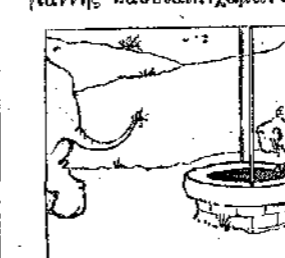
— Ο κ. Πιθηκίδης τοῦ ἔφερε εὐχαρίστως τὸ βαρελάκι και τὸ ἄφισε ἐπάνω στο πηγάδι, για να βγάλη και νερὸ. Γιατί τὸ ἀφέντι δὲν πίνεσαι ἀνεύρωτο. Έστερα όμως ὁ κ. Πιθηκίδης

πελεκῆ δυὸ ὄρες και ἰδρώνει τοῦ κάκου. Ἄξαρνα τὸ δένδρο σηκώνεται και σπάζει μ' ἓνα κρότο φοβερό. Τυρῖζει τότε ὁ κ. Πιθηκίδης και βλέπει τὸν Χοντρογιάννη που χωρίζ κανένα κόπο τοῦ εἶχε τε-

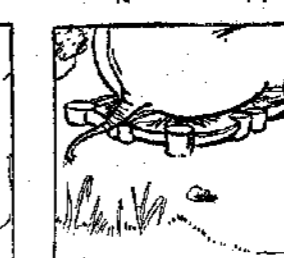
σθῆς, τοῦ εἶπε ὁ κ. Πιθηκίδης. Έγὼ θά σου βάλω τέσσερα σκαμνιά μαζί κ' ἐπιζῶ να σε χωρέσουν. Τοῦ βάζει τὰ σκαμνιά και ὁ Χοντρογιάννης κάθεται... χάμω. Γιατί

τὰ βρήκε δλα ἄδεια! Δηλαδή, για να κόψη ἓνα δρομοιστικὸ ὁ ὁ Χοντρογιάννης, ἀδειασε ὀλόκληρο τὸ βαρελάκι τοῦ ἀφεντιοῦ και ὀλόκληρο... τὸ πηγάδι! — Ά, φίλε μου, τοῦ

λεῖωση τὴν ἐργασία. Έστερα εἶχε να κόψη χόρτα. Ο Χοντρογιάννης τοῦ δαναῖζει τὸν σουγιά του και μ' αὐτὸν κάνει καλλίτερα τὴ δουλειά παρά με τὸ δρεπάνι του. Ἄλλὰ κ' ἓνα πηροῦνι που ἔβγαλε ἀπὸ

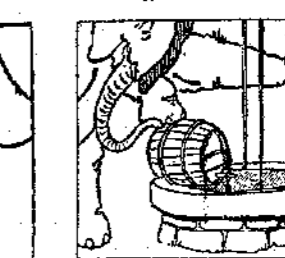
με τὸ βάρος τοῦ σώματός του, τὰ σκαμνιά χάθησαν ὅλας διόλου 'ς τὸ χῶμα. — Σέρεις, λέγει τότε ὁ Χοντρογιάννης. Για να σου κόψω τὸ δέντρο σου, να σου ποτίσω τὸ περι-

εἶπε δὲν μὸς κάνεις για ὑπηρετῆς. Εἶσαι τόσο πολυξέοδος, ὥστε προτιμῶ να κάνω τῆς δουλειῆς μονάχος μου. Και για να παραγορηθῆ, ὁ κ. Πιθηκίδης ἔψησε ἓνα καφέ στο

τὴν τσέπη του ὁ Χοντρογιάννης, ἐχρησίμευσε για να κουβαλήθουν εὐκολότατα τὰ δεμάτια τοῦ χόρτου.

Ὁ καλὸς Χοντρογιάννης ἔβγαλε ὕστερα τὸ καπέλλο του ποὺ εἶχε και λάστιχο κ' ἐπό-

ἀποτίγαρο ποὺ εἶχε πετάξη ὁ Χοντρογιάννης κί' ἀπὸ τότε δὲν ἐδέχθηκε πιά τὰς ἐκδοουλεύσεις του. Ὁχ ἀδελφεῖ καλλίτερα μονάχος του. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(Ενθυμηθε βέβαια τὴν καλὴν Καν Ἄνθρα, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε πέρσιν εἰς τὴν Διέχλαριν μερικά ὄρατα παιδαγωγικά διηγήματα. Κα' αὐτά; ἡ ἰδία ἐνδίδει ἓνα βιβλιαράκι μετ' αἰτία, ἐκ τὸν τίτλον «Εἰκόνας συγχρόνου Ἐρλημικοῦ βίου». Ἀπὸ τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ, ποὺ θά πωλήται 2 δραχμας εἰς τὰ κεντρικά βιβλιοπωλεῖα ὑπὲρ τῶν ἑσπερινῶν σχολείων τοῦ «Μεσοκείου», ἡ συγγραφεὺς μᾶς παρεχώρησε τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην «Συγχρόνον Ἀντιγόνην», ἡ ὁποία εἶνε τῶνδτι ἓνα ἔργορον Ἑλλημικὸν διήγημα, ἀληθινὸν ἀριστοργήματι.—Σ. τ. Δ.)

Τὸ λυκόφως τῆς ἑσπέρας δὲν εἶχεν ἀκόμη παύσει να σκορπίξη τὰς γλυκειάς του ἀνταυγείας, όταν ἡ κ. Ἐλένη ἀναψε τὴν λάμπαν και ἐποκοθεθῆ κλησίον τῆς με τὸ ραφισμόν τῆς. Παρὰ

μελετήσουν τὰ παιδιά.

— Έλα, κάθουσε ἴσουκα μαζί μας και όταν τελειώσουν τὸ μαθημά των, να μᾶς εἰπῆς ἓνα ὄρατο παραμύθι, ἀπὸ τὰ ἔκλεκτά που ξέρεις.

— Καλά, ἀπήνησεν ἡ κυρὰ Γαρυφαλιά, ἡ ὁποία ἦτο ἀγαπητὴ εἰς τὴν οἰκογένειαν, διότι ἐκεῖνη εἶχε χρηματίσει και τροφὸς τοῦ μεγαλειτέρου ἀδελφοῦ των Παναγιώτη.

μελετήσουν τὰ παιδιά.

— Καί τί μάθημα ἔχετε αὐρίον; ἠρώτησεν ἡ κ. Ἐλένη.

— Τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους, μητέρα. Μᾶς ἔδωσεν ὁ διδασκαλὸς μας

«Θά μὸς τὸ πληρώσης αὐτὸ I.» (Σελ 217 στ'Υ)

Κοικτική τής προηγουμένης Σελίδος:
 «Επίπλη». Από τρία πού μου είχε στείλει η Χρυσόφραση **Ελπίδα**, έδωλεξα μόνον αυτό. Κ' έφη άλλαξ δέν ήταν ούτε άπλάς δημοσιεύματα, αυτό είχε έσοχον. Πιστεύω δέν είνε άναγκα να σάς το εξηγήσω. Θρημέτ την καταστροφήν του έπιφέρει ο χρόνος εις τα καλλιτεχνήματα.—«Παραβολή». Ο τίτλος δέν έχει καμμίαν σχέσιν, το κομμάτι όμως είνε άριστουργηματάκι. Ένα τομίδιον από τέτοια, θά ήτο άρκετόν να ναυαγεί μεγάλην συγγραφέα την **Ελληνικήν Αγγλήν**. Θά έλεγε καιείς, ότι με το διηγηματάκι της έπικρίνει το έργο του Θεού. Άλλ' αυτό θά ήτο παρεήγηται. Έπικρίνει, σαυρούσει την αντίληψην μερικών πού νομίζουν, ότι όλα άνεκάρηται τα πράγματα; και τα φέδισα, και τα άστρα, ο Θεός τα έκαμε χάριν του ανθρώπου. Και ατή είνε μια αντίληψις λαθασμένη.—«Γυναϊκόδωρο: **Έλεμμοσύνη**». Του Φυγαυ έδημοσίευσα πολλά, μεταφρασμένα εις την δημοτικήν. Αυτό είνε εις την καθιερούμενην και το έδημοσίευσα διό να κάμνετε την σύγγρασιν. Δέν νομίζετε, ότι ή δημοτική; αύτά ταυριάζει καλλίτερα;—«Χαρά - φεγγάρι». Διασκευή παιδικού διηγηματίου, πού έδημοσιεύθη έλλογε εις την Διάπλασιν. Άρκετά καλή. Χρυσόφραση; να πώ, ότι έδώ - έκει διέφθισα μερικούς στίχους;—«Ένα καλό όνειρον». Πολύ καλή έκλογή.—«Το Ναυπλιότι του Έβραίου». Αντιγραφή.—«Ο Ωλος». Χαρτωμένον!

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΡΨΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ

Κ. Γ. Γυφτοδόμος, λ. 10.—Έλληνόπουλο, δρ. 1,40.—Δοξασμένα Έθνη, λ. 20.—Κίρλ Ε. Όλοσέν, λ. 20.—Δ. Ι. Πουλιάς, λ. 10.—Δ. Σ. Μπερδέσης, λ. 15.—Έλένη Π. Γενυρίου, λ. 30.—Τό όλον δρ. 2,45.
 Περιμένω και άλλας εισφοράς, δια να συμπληρωθώ μια συνδρομή και να έγγραψω ακόμη ένα άπορον.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άνανούται, άν δέν συνοδεύεται από το δικαιομάτος δρ. 1. Τα εγκρινόμενα ή άνανούμενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1917. Όσα συνοδεύονται από Α άνήκουν εις Άγόρια, και δσα από Β εις Κορίθια.
Νέα ψευδώνυμα: Δοξή τής Σπάρτης, ά. (ΔΜ). Κέλης, ά. (ΜΠ). Τιμή τής Πατριδος, ά. (ΑΚ). Ναυτοσίαι, ά. (ΑΚ). Κομμός Αριστοφάνης, ά. (ΧΤ). Τριλλό Κοσμητάκι, ά. (ΠΡ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ναταλλάξουν: ο Διάκων **Ασής** (0) με **Παριδομίον Όνειρον**, **Ελληνικόν Ίδεώδες**, **Στρατηλάτην των Έλλήνων**, «**Ε**»—ή **Χρυσή Άκτις** (0) με **Έσσην Βασουόλαν**, **Τριελλην Ψυχήν**, **Αγριοβιοτήταν**, **Αγριοπασιαν**, **Παναχαίδα**, **Όλιμπιονίκην**—ο **Κομμικός Αριστοφάνης** (0) με **Ήρωα του Σούλου**, **Τρισηνήν**, **29ην Μαΐου**—ο **Τιάμος** (0) με **Νικητήν τής Αθίνου**, **Ισαγοδδί τής Λευτερίας**, **Ρέμβην**, **Μελαρχολίαν**, **Ακτήν**, **Μοράνταν**, **Μυγάς**, **Άλεξ**.

Η Απάκλασις άσπάζεται τούς φίλους της: **Σπαθί του Διαδόχου** (έλοβα, ευχαριστώ δικαιομα άλλαγής ψευδώνυμου είνε 1 δραχμή!) **Κοιμλήσαν** (καλήν διασκεδάσιν στην Κρητική **Ανοξιάτικο Λεράκι** (εμπνετεί) **Κ. Α. Κροντ**. (έψηε την 31 Μαΐου) **Ακτήν** (έλαβα παραστικά από αδελφού σου) **Έσσην**, **Ήθρον** κτλ. κτλ.
Γ. Α. Λαζαρίδην, **Βαβαρομάχον** **Έλλάδα**, **Θολομβον του Δικαίου**, **Άλεξ. Δ. Τσ.**, **Εδωτόν** του 12 (έλαβα, ευχαριστώ.)
Αθανάτο Ναυτάκι, **15 Μαΐου 1916**, **Φωτεινήν Σάντην** (βουτίλα)

ΝΕΟΣ Τυμοκατάλογος
 Καταρχών πάντα προηγουμένου

23 ΤΟΜΟΙ 23
 ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
 ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1894—1916)

3 Τόμοι: των έτών 1894, 1895, 1896
 έκαστος άδει. δρ. 3—Χρυσόδ. δ. 6.

9 Τόμοι: των έτών 1897 έως 1905
 έκαστος άδει. δ. 7—Χρυσόδ. δ. 10.

11 Τόμοι: των έτών 1906 έως 1916.
 έκαστ. άδει. δρ. 8.—Χρυσ. δ. 11.

ΑΙ άνω τιμαί είνε δια τούς παραλαμβάνοντας τούς τόμους εκ του Γραφείου μας. Οι παραγγέλλοντες να σταλούν ταχυδρομικώς, πρέπει να προσθέτουν δια ταχυδρομικά τέλη έκδοτου τόμου λεπτά 50 δια το Έσωτερικόν και δρ. 1,50 δια το Έξωτερικόν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
 Συνέχεια του 184 Διαγωνισμού Λόσεων **Λαυριόλιου - Ίουλίου**.
 Αι λύσεις δακται μέχρι τής 10ης Σεπτ(ρίου).

384. Δεξίγυφος
 Το πρώτο μου, άφρονότατο
 Βρίσκει στα δένδρα επάνω
 Το δεύτερο, κώμη παληά
 Μ' ένα κλεινό Μαντείο.
 Το τρίτο, στο έλφώητο.
 Και μ' δλ' αυτά, τί κάνω;
 Μία πόλι: τής Άμερικής;
 Δέν σά; το λέω γι' άσετο.
 Έστάλη από του Νικητού τής Αθίνου

385. Στοιχειόγυφος
 Έν έπίθετον κοινόν
 Άν άποκεφαλίσθῃ,
 Ένα αίσθημα καλόν
 Κι' ώς έλάττωμα φοικτόν,
 Θά σάς; παρουσιάσθῃ.
 Έστάλη από τής Μεσσηνιακής Άκτής

386. Μεταγραμματισμός
 Τόχει: κάθε κεφλή,
 Ποιά όλίγο, ποιά πολυ.
 Άν τόν τράχηλον άλλάξη,
 Στο λιμάνι πάει νικάξη.
 Έστάλη από το Χρυσορρόδινο Συννεφάκι

387. Αναγραμματισμός
 Σύμβολον τής θρησκείας μας
 Το αναγραμματίξω;
 Κ' ες τόν θρόν Διόνυσου
 Άπόλυσον χαρλίω.
 Έστάλη από τής Δόξης του Κωνσταντινου

388. Ψαροκόκκαλον

Νάντικατασταθού οι άστεροσκοί δια γραμμάτων ούτων, όστε νάναγνωσκονται κατά σειράν: Κράτος; τής Άμερικής; κορβέλι, ήχει και καλεϊ, γράμμα, συστατικόν του σώματος, χόμα και νερό, νήσος του Αιγαίου, βουτίλι; τής Ρώμης.
 Έστάλη από το Φτωχό Χαμομηλίον

389—391. Άστεία Παρορμήματα
 1. — Άλλός φατίζει την αύλήν.
 2. — Η πόλις είνε σηματον.
 3. — Η τράπεζα είνε πόλις.
 Έστάλη από Σπυρ. Π. Νικολάου

393—396. Μαρτυρον Ρήμα
 Τη άναλλαγῃ δύο συνεχών γραμμάτων έκστης των κάτωθι λέξεων, δια δύο άλλων, άπολόντων κοινότατον ρήμα, να σχηματισθού, άνευ άναγραμμάτισμού. Άλλαι τόσαι λέξεις:
 φωνή, όλη, άδυνον, κρόμα, Ριον.
 Έστάλη από Βασιλείου του Βουλγαροκόπου

397. Τριπλή Άκροστιχίς εξ άντεθέν
 Νά εύρεθού άντίθετα των κάτωθι λέξεων ταύτα, ώστε τα με άρχικά των ν' άποτελούσι κατι εύχάριστον, τα δεύτερά των γράμματα πρόσωπον τῃ; Π, Διαθήκης και το τρίτη άδη;
 Σκιδροπόδος, δόλιος, γαλεπόν, μάχμος
 Έστάλη από το Γραυούδι τής Λευτερίας

398. Μανιότι
 λ - ** - μ - κδν - ο - ου - ιαου - οαίο
 Έστάλη από Δημ. Ι. Ίωαννοπούλου

399. Τρίγρος

vos	vos	vos	vos
von	vos	vos	vos
vos	vos	vos	vos
vos	vos	vos	vos
vos	vos	vos	vos
vos	vos	vos	vos

Έστάλη από του Έλληνικού Παιδός

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 [12—83]
ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'Η ΓΑΛΛΙΑ, εν Πειραιέ.
 Σ' Αρχειρείται τῃ 1ῃ Ιουλίου. Έγγραφῆτε μέλη ίνα καταλάβετε θέσας. Γράβητε Δ. Σ. Μπερδέσην, Περισσούς 44, Πειραιά.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
 ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
 όσον αι λύσεις, άδιακριτός φυλλάδιον
 έλήφθησαν από 7—13 Ιουνίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Ζαγοράφου, Α. Π. Πετρίδης, Δ. Ι. Ίωαννόπουλος, Χ. Χρ. Φλουδόπουλος, Ι. Πελεκάνος, Γ. Κ. Δωβής, Α. Χατζόπουλος, Σ. Δεμιζής, Αντ. Ε. Γλυκός, Φραγκίσκος Βλασάκης, Ένας χωρίς υπογραφήν, Γ. Α. Δουκοπούλος, Γερμανόπου; Γ. Ε. Όλοσέν, Κωστ. Γ. Ε. Όλοσέν Σοφία Ράτναρ, Άγ. Βραχιάτης, Έσσηνία Δοβή, Έλληνική Νίκη, Ένας χωρίς υπογραφήν, Ι. Δ. Καποδιστριας, Αρ. Αθ. Ρόμπος.
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Άλέξανδρ. Ι. Κυλάσης.
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Γ. Μ. Χατζημάζου.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Α. Παπαδόπουλος.
ΑΙΜΝΗΣ: Ν. Μπουσούρας, Ιω. Γ. Ρουσοδήμος, Δ. Γ. Ρουσοδήμος, Έσσηνία Γ. Ρουσοδήμου, Γ. Σπάρης, Άγλατα, Μήσα.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Α. Γ. Μπούτος, Ι. Π. Άβαλής.
ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Γ. Σ. Καμαίτης.
ΠΑΤΡΩΝ: Μαρία Γ. Βλαχάκη, Άλ. Κυλάσης, Όδ. Γ. Παπαδόπουλος, Μαρή Α. Βεντούρη, Γ. Α. Βεντούρης, Τατή Α. Βεντούρη, Φε. Α. Βεντούρης, Ίωης Γιαννακός, Νικ. Βεντ. Αιβαδάς, Γιαν. Άδραχάς, Γουίση Κρόββ, Άσ. Ο. Κλάπας, Β. Γ. Ζημιόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ι. Λοΐμος, Άσπασία Α. Καρβαβα, Έσ. Άπ. Καραβίας Μαρίνα Χ. Τριάντη, Ίω. Εδστ. Αρδήμης, Ν. Ι. Ντόλιας, Σωφ. Α. Φουτούσιου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ε. Καραναστάσης, Δ. Γούτος

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
 Όλων των άνωτέρω τα όνόματα επέθθησαν εις την κληροτίδα και έκληρώθησαν οι έξής δύο: **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ** εν Αθήναις και **ΓΙΑΚΩΣ Α. ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ** εν Πάτραις, οι όποιοι ενεγράφησαν δια τρεις μήνας από της Ιουλίου.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τής Διαπλάσεως και τής Βιβλιοθήκης δια να περιλάβετε όφρα τας ώρας σας.